



SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja

Druk nr 1383
Warszawa, 6 marca 2013 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Andrzeja Romanka.

(-) Jacek Bogucki; (-) Andrzej Dera; (-) Mieczysław Golba; (-) Tomasz Górski; (-) Patryk Jaki; (-) Beata Kempa; (-) Arkadiusz Mularczyk; (-) Józef Rojek; (-) Andrzej Romanek; (-) Edward Siarka; (-) Piotr Szeliga; (-) Tadeusz Woźniak; (-) Jan Ziobro; (-) Kazimierz Ziobro; (-) Jarosław Żaczek.

Ustawa
z dnia 2013 r.
o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Art. 1

W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007 r., Nr 50 poz. 331 z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1. art. 93 otrzymuje brzmienie:

„Art. 93 Nie wszczyna się postępowania w sprawie stosowania praktyk ograniczających konkurencję, jeżeli od końca roku, w którym zaprzestano ich stosowania, upłynęło 5 lat”.

Art. 2

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

1. Wyjaśnienie celu ustawy

Celem projektowanej regulacji jest wydłużenie terminu przedawnienia w sprawach stosowania praktyk ograniczających konkurencję z roku do 5 lat. W chwili obecnej Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie może wszcząć postępowania antymonopolowego w sprawie stosowania praktyk ograniczających konkurencję, jeżeli od końca roku, w którym zaprzestano ich stosowania upłynął rok. Do praktyk ograniczających konkurencję zgodnie z ustawą o ochronie konkurencji i konsumentów zalicza się porozumienia ograniczające konkurencję oraz nadużywanie pozycji dominującej.

Zgodnie z ustawą do porozumień ograniczających konkurencję zaliczamy takie porozumienia których celem lub skutkiem jest wyeliminowanie, ograniczenie lub naruszenie w inny sposób konkurencji na rynku właściwym, polegające w szczególności na:

1. ustalaniu, bezpośrednio lub pośrednio, cen i innych warunków zakupu lub sprzedaży towarów,
2. ograniczaniu lub kontrolowaniu produkcji lub zbytu oraz postępu technicznego lub inwestycji,
3. podziale rynków zbytu lub zakupu,
4. stosowaniu w podobnych umowach z osobami trzecimi uciążliwych lub niejednorodnych warunków umów, stwarzających tym osobom zróżnicowane warunki konkurencji,
5. uzależnianiu zawarcia umowy od przyjęcia lub spełnienia przez drugą stronę innego świadczenia, niemającego rzeczowego ani zwyczajowego związku z przedmiotem umowy,
6. ograniczaniu dostępu do rynku lub eliminowaniu z rynku przedsiębiorców nieobjętych porozumieniem,
7. uzgadnianiu przez przedsiębiorców przystępujących do przetargu lub przez tych przedsiębiorców i przedsiębiorcę będącego organizatorem przetargu warunków składanych ofert, w szczególności zakresu prac lub ceny.

Zaś zgodnie z ustawą nadużywanie pozycji dominującej polega w szczególności na:

1. bezpośrednim lub pośrednim narzucaniu nieuczciwych cen, w tym cen nadmiernie wygórowanych albo rażąco niskich, odległych terminów płatności lub innych warunków zakupu albo sprzedaży towarów,
2. ograniczeniu produkcji, zbytu lub postępu technicznego ze szkodą dla kontrahentów lub konsumentów,
3. stosowaniu w podobnych umowach z osobami trzecimi uciążliwych lub niejednorodnych warunków umów, stwarzających tym osobom zróżnicowane warunki konkurencji,
4. uzależnianiu zawarcia umowy od przyjęcia lub spełnienia przez drugą stronę innego świadczenia, niemającego rzeczowego ani zwyczajowego związku z przedmiotem umowy,
5. przeciwdziałaniu ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji,
6. narzucaniu przez przedsiębiorcę uciążliwych warunków umów, przynoszących mu nieuzasadnione korzyści,
7. podziale rynku według kryteriów terytorialnych, asortymentowych lub podmiotowych.

Zatem z uwagi na niezwykle negatywny wpływ porozumień ograniczających konkurencję jak i nadużywania pozycji dominującej na funkcjonowanie gospodarki niezbędnym wydaje się wprowadzenie takiej regulacji, która pozwoli na wszczęcie postępowania antymonopolowego nawet po upływie kilku lat od zaprzestania stosowania takich negatywnych praktyk. Wydarzenia ostatnich miesięcy pokazują, że niekiedy praktyki ograniczające konkurencję, które mogą stanowić podstawę do wszczęcia postępowania antymonopolowego zostają ujawnione dopiero po upływie 2, 3 lat od dnia ich zaprzestania. W obecnym stanie prawnym nie ma wtedy możliwości wszczęcia postępowania antymonopolowego. Dlatego też projektodawca proponuje wydłużenie terminu przedawnienia w sprawach praktyk ograniczających konkurencję do 5 lat. Co więcej, analogiczne regulacje zawarte w Rozporządzeniu Rady (WE) Nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie

wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Tekst mający znaczenia dla EOG) (Dz.U.UE L z dnia 4 stycznia 2003 r.) ustanawia właśnie pięcioletni termin przedawnienia.

2. Przedstawienie stanu obecnego

Zgodnie z obecnym stanem prawnym Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie ma możliwości wszczęcia postępowania antymonopolowego w sprawie stosowania praktyk ograniczających konkurencję, jeżeli od końca roku, w którym zaprzestano ich stosowania, upłynął rok.

3. Różnice między dotychczasowym a przewidywanym stanem prawnym

Projektodawca proponuje wydłużenie terminu, od którego nie będzie można wszcząć postępowania antymonopolowego w sprawie stosowania praktyk ograniczających konkurencję. W obecnym stanie prawnym nie można wszcząć postępowania antymonopolowego w sprawie stosowania praktyk ograniczających konkurencję, jeżeli od końca roku, w którym zaprzestano ich stosowania, upłynął rok. Projektodawca proponuje wydłużenie tego terminu z obecnego roku do 5 lat.

4. Oczekiwane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe i prawne

I. Skutki społeczne.

Proponowana nowelizacja ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przyniesie pozytywne skutki społeczne. Wydłużenie okresu, do którego można wszcząć postępowanie antymonopolowe w sprawie praktyk ograniczających konkurencję spowoduje zwiększenie efektywności ścigania i karania podmiotów dopuszczających się takich praktyk, a co za tym idzie pogłębi zaufania obywateli do państwa i prawa oraz pozytywnie wpłynie na sytuację konsumentów.

II. Skutki gospodarcze.

Skutkiem gospodarczym proponowanej nowelizacji będzie skuteczniejsza realizacja postanowień ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz wyeliminowanie z życia gospodarczego sprzecznych z prawem zachowań naruszających konkurencję.

III. Skutki finansowe.

Proponowana nowelizacja nie pociągnie za sobą żadnych wydatków dla budżetu państwa, a przyczyni się do zwiększenia jego dochodów. Wynika to faktu, że wydłużenie okresu, do którego będzie można wszcząć postępowanie antymonopolowe niewątpliwie przyczyni się do zwiększenia ilości decyzji wydawanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kończących te postępowania, w których nakładane będą kary finansowe. Tymczasem zgodnie z art. 112 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów środki finansowe pochodzące z w/w kar stanowią dochód budżetu państwa.

IV. Skutki prawne.

Skutkiem prawnym proponowanej nowelizacji będzie wydłużenie okresu, w którym Prezes Urzędu Ochrony Konsumentów wydać postanowienie o wszczęciu postępowania antymonopolowego oraz skutecznie je przeprowadzić. Przyczyni się to niewątpliwie do zwiększenia efektywności jego działań oraz realizacji celów przewidzianych w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów.

5. Ocena zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej

Projekt ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, 15 kwietnia 2013 r.

BAS-WAPEiM-866/13

Pani Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia prawna w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej
poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i
konsumentów (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Andrzej Romanek)**

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 2012 r. poz. 32, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

I. Przedmiot projektu ustawy

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 50, poz. 331, ze zm.) ma na celu wydłużenie terminu przedawnienia w sprawach stosowania praktyk ograniczających konkurencję z roku do pięciu lat.

Ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

II. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

Ze względu na przedmiot projektu ustawy należy przywołać rozporządzenie Rady (WE) Nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz. Urz. UE L 1 z 4.1.2003 r., s. 1, ze zm.). Zakres uprawnień krajowych organów ochrony konkurencji do stosowania unijnego prawa konkurencji określają w szczególności art. 3 i art. 5 rozporządzenia. Przepisy art. 25 i art. 26 rozporządzenia regulują terminy przedawnienia. Odpowiednio – przedawnienie uprawnienia do nakładania kar i przedawnienie uprawnienia do egzekwowania kar. Przy czym w obu przypadkach chodzi o przedawnienie uprawnień przysługujących Komisji do nakładania grzywien i okresowych kar pieniężnych za naruszenie unijnych reguł konkurencji.

III. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Projekt ustawy dotyczy przedawnienia uprawnienia krajowego organu ochrony konkurencji – Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do wszczynania postępowań w sprawie stosowania praktyk ograniczających

konkurencję. Projekt nie dotyczy więc zagadnień regulowanych w rozporządzeniu 1/2003.

IV. Konkluzja

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumenta nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Zbigniew Wrona

Warszawa, 15 kwietnia 2013 r.

BAS-WAPEiM-867/13

Pani Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Andrzej Romanek) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 50, poz. 331, ze zm.) ma na celu wydłużenie terminu przedawnienia w sprawach stosowania praktyk ograniczających konkurencję z roku do pięciu lat.

Projekt ustawy nie jest objęty zakresem regulacji prawa Unii Europejskiej.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Zbigniew Wrona



RZECZPOSPOLITA POLSKA
PROKURATOR GENERALNY

Warszawa, dnia 8.05. 2013 r.

PG VII G 025-166/13

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Data wpływu 09.05.2013

Pan
Lech Czapla
Szef Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze

W nawiązaniu do pisma z dnia 26 kwietnia 2013 r., nr GMS-WP-173-132/13, dotyczącego *poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów*, przekazanego do zaopiniowania przez Prokuratora Generalnego w trybie art. 3 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz. 1599, z późn. zm.), uprzejmie informuję, że w zakresie odnoszącym się do obszaru działania prokuratury i kompetencji merytorycznych Prokuratora Generalnego uwag nie zgłaszam.

Pozwalam sobie zauważyć, że ustawodawca w art. 93 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów ustanowił jedną z przesłanek dopuszczającą możliwość wszczęcia postępowania w sprawach praktyk ograniczających konkurencję, jeżeli od końca roku, w którym zaprzestano ich stosowania, upłynął rok. Wydaje się, że tak określony w tym przepisie termin uwzględni równowagę z zasadą pewności obrotu ochronę przed praktykami ograniczającym konkurencję. Zasadność wydłużenia tego terminu winna być zatem wnikliwie przeanalizowana.

z piórem
A. Seremet

Andrzej Seremet



**PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Warszawa, dnia 15 maja 2013 r.

BSA III - 021 - 180/13

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Data wpływu 16. 05. 2013

**Pan
Lech CZAPLA
Szef Kancelarii Sejmu**

Szanowny Panie Ministrze!

W odpowiedzi na pismo z dnia 26 kwietnia 2013 r., GMS-WP-173-132/13 uprzejmie przesyłam uwagi Sądu Najwyższego do **poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.**

Z poważaniem

Stanisław Dąbrowski

Stanisław DĄBROWSKI



SĄD NAJWYŻSZY
BIURO STUDIÓW i ANALIZ
Pl. Krasińskich 2/4/6, 00-951 Warszawa

Warszawa, dnia 15 maja 2013 r.

BSA III-021-180/13

**Uwagi do poselskiego projektu ustawy
o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów**

Przedłożony do zaopiniowania projekt ogranicza się do zmiany art. 93 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. nr 50, poz. 331, dalej jako ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów). Proponowana nowelizacja tego przepisu polega na wydłużeniu do 5 lat terminu pozwalającego Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na wszczęcie postępowania w sprawie praktyk ograniczających konkurencję. Przepis art. 93 ustawy w obowiązującym aktualnie brzmieniu ogranicza kompetencję organu antymonopolowego do wszczynania takich postępowań do jednego roku liczonego od końca roku, w którym, zaprzestano stosowania praktyki.

Projektowana zmiana pokrywa się ze zmianą przewidzianą w kompleksowym projekcie nowelizacji ustawy przygotowywanym przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Mając na względzie stan i zakres prac nad nowelizacją ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów należy uznać za niecelowe wprowadzanie odrębną ustawą jednostkowej zmiany terminu wszczęcia postępowania tylko w odniesieniu do postępowania w sprawie stosowania praktyk ograniczających konkurencję.

Niezależnie od powyższego, Sąd Najwyższy krytycznie ocenia generalne wydłużenie terminu wszczęcia postępowania z art. 93 ustawy. Wydłużenie to nie służy pewności obrotu i zniechęca organ ochrony konkurencji do szybkiej interwencji na rynku. Tylko taka interwencja może zaś mieć znaczenie z punktu widzenia realizacji interesu publicznego w utrzymaniu dotychczasowego poziomu konkurencji lub rozwoju konkurencyjnego charakteru rynku. W sytuacji, gdy postępowanie

antymonopolowe będzie podejmowane kilka lat po zakończeniu naruszania przepisów ustawy przez przedsiębiorcę (przedsiębiorców), interwencja organu antymonopolowego będzie miała wyłącznie cel represyjny. Sytuacja na rynku, mając na względzie dynamiczny charakter procesów gospodarczych, będzie z zasady wyglądała zupełnie inaczej, niż w okresie stosowania niedozwolonej praktyki, a skutki wywołane dla działania samego mechanizmu konkurencji będą już praktycznie nieodwracalne. Z punktu widzenia polityki konkurencji, ewentualne wydłużenie terminu z art. 93 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów byłoby zasadne jedynie w odniesieniu do porozumień kartelowych, jako tych ograniczeń konkurencji, które są najbardziej szkodliwe dla wielu uczestników rynku, zarówno przedsiębiorców jak i konsumentów, a których wykrywanie i udowodnianie napotyka na szereg obiektywnych trudności we wszystkich porządkach prawnych.

Zważyć również należy, że przewidziany w art. 93 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w obecnym brzmieniu termin wygaśnięcia kompetencji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do wszczęcia postępowania nie ogranicza możliwości dochodzenia przez poszkodowane podmioty roszczeń z tytułu szkód wyrządzonych naruszeniem reguł konkurencji w trybie powództwa cywilnego.

Założona: 7.07.1981 r.

Founded: 7.07.1981

Członek Consumers International – d. IOCU – od 1987 r.

Member of Consumers International – d. IOCU – since 1987

Organizacja Pożytku Publicznego – od 1.06.2004 r.

Organization of Public Benefit – since 1.06.2004

Członek BEUC – od 1999 r.

Member of BEUC – since 1999



FEDERACJA KONSUMENTÓW
RADA KRAJOWA

FEDERACJA KONSUMENTÓW
NATIONAL COUNCIL

SEKRETARIAT SZEFA KS

Liczba 13.05.2013

Data wpływu

Aleje Jerozolimskie 47 lok.8, 00-697 Warszawa, Polska

Sekretariat: (48 22) 827 11 73, fax (48 22) 827 90 59

e-mail: biuro@federacja-konsumentow.org.pl

konto: PKO B.P.IX Oddział, Warszawa, 78 1020 1097 0000 7202 0087 1780

FK/1535/MH/RK/180/2013

Warszawa, dnia 8 maja 2013 r.

Pan Lech Czapla

Szef Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

Odpowiadając na Pana pismo z dnia 26 kwietnia 2013 r. (nr GMS-WP-173-132/13) dotyczące poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, uprzejmie informuję, że Federacja Konsumentów na obecnym etapie nie zgłasza uwag do treści proponowanej zmiany.

Będziemy jednocześnie zobowiązani za przekazanie informacji o dalszych pracach Sejmu nad przedmiotowym wnioskiem.

Z powierzeniem

[Signature]
Prezesa Federacji Konsumentów
Kancelaria Krajowa

Warszawa, dnia 8 maja 2013 r.